

129141 - ئىسلام دىنى ئەقىدە مەسىلسىدە ئەركىنلىكى ئېتىراپ قىلامدۇ؟

سوئال

ئىسلام دىنى ئەقىدە مەسىلسىدە ئەركىنلىكى ئېتىراپ قىسا، نېمە ئۈچۈن دىندىن يېنىۋالغان مۇرتەدلەر، بۇتلارغا چوقۇنغاچى ۋە دىنسىزلارغا قارشى ئۇرۇش قىلىدۇ؟ بۇ ھەقتە چۈشەنچە بېرىشىڭلارنى سورايمەن.

تەپسىلى جاۋاپ

بارلىق گۈزەل
مەدھىيەلەر ئالەمەرنىڭ
پەرۋەردىگارى بولغان ئاللاھغا خاستۇر.

ئىسلام دىنى ئەقىدە
مەسىلسىدە ئەركىنلىكى ئېتىراپ قىلمايدۇ. ئىسلام
دىنى ئىنسانلارنى توغرا ئەقىدىگە بۇيرۇيدۇ
ۋە ئۇنى كىشىلەرنىڭ ئېتىقاد قىلىشى لازىم
دەپ بېكىتىدۇ. ئەقىدە مەسىلسىدە
كىشىلەرde خالغان بىر دىننى تاللاش ئەركىنلىكى بولمايدۇ.
ئىسلام دىنى ئەقىدە مەسىلسىدە ئەركىنلىكى
قوللايدۇ دېگەن سۆز توغرا ئەمەس.

ئىسلام دىنى ئاللاھ تائالانى بىر دەپ
ئېتىقاد قىلىش ۋە ئىبادەتنى ئاللاھقا خالس
قېلىشقا، دىندا مۇستەھكەم تۈرۈپ ئىسلامغا
تولۇق بويىسۇنۇپ، ئاللاھ تائالا ھارام قىلغان ۋە
چەكلىگەن ئىشلاردىن تولۇق ساقلىنىشقا بۇيرۇيدۇ.

ئىسلام دىندىكى ئەڭ كاتنا
ۋە مۇھىم بولغان بەلگىلىملىر: ئاللاھ تائالانى بىر
دەپ ئېتىقاد قىلىش ۋە ئىبادەتنى ئاللاھقا خالس
قېلىشتىن ئىبارەت بولسا، گۇناھ-مەسىيەتنىڭ

ئەڭ بويوكى: ئاللاه تائالاغا شېرىك كەلتۈرۈش، ئىنساننى
كۈپىرغا ئىلىپ بارىدىغان ئەمەللەرنىڭ
بىرەرسىنى قىلىشتىن ئىبارەتتۈر. بۇ ھەقتە
ئاللاه تائالا مۇنداق دەيدۇ: {وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا}. تەرجىمىسى:
«ئاللاھقا ئىبادەت قىلىڭلار، ئۇنىڭغا ھېچ
نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەڭلار.»
[سۈرە نىسا 36-ئايەتنىڭ بىرقىسى].

ئاللاه تائالا مۇنداق
دەيدۇ: {وَقَصَّى رَبِّكَ أَلَا تَعْبُدُوا
إِلَّا إِيَّاهُ}. تەرجىمىسى: «پەرۋەردىگارىڭ
پەقەت ئۇنىڭ ئۆزىگىلا ئىبادەت
قىلىشىڭلارنى تەۋسىيە قىلدى.» [سۈرە ئىسرا
23-ئايەت].

ئاللاه تائالا مۇنداق
دەيدۇ: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ}. تەرجىمىسى:
«رەببىمىز ساڭىلا ئىبادەت قىلىمۇز ۋە
سەندىنلا ياردەم تىلەيمىز.» [سۈرە پاتىھە
5-ئايەت].

ئاللاه تائالا يەنە
مۇنداق دەيدۇ: {فَاعْبُدُ اللَّهَ مُحْلِّصًا لِّهِ
الدِّينِ}. تەرجىمىسى:
«دىنگىنى شېرىك ۋە رىيادىن ساپ قىلغان ھالدا ئاللاھقا
ئىبادەت قىلغۇن.» [سۈرە زۇمەر 2-ئايەت].

ئاللاه تائالا مۇنداق
دەيدۇ: {وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
اللَّهُ مُحْلِّسِينَ لَهُ الدِّينِ}. تەرجىمىسى: «ئۇلار ھەق دىنغا ئېتىقاد قىلغان
ھالدا، ئىبادەتنى يالغۇز ئاللاھقىلا خالس قىلىشقا
بۇيرۇلدى.» [سۈرە بەيىنە 5-ئايەت].

پەيغەمبەرئەلە يەھىسسالام
مۇنداق دەيدۇ: ««مەن،
ئىنسانلار پەقەت بىر ئاللاھدىن باشقى ئىبادەتكە لايق
هېچ ھەق ئىلاھ يوق، مۇھەممەد
ئەلە يەھىسسالام ئاللاھنىڭ ئەلچىسى دەپ
گۈۋاھلىق بېرىپ، ناماڙىنى ئادا قىلىپ، زاكات
بەرگەنگە قەدەر ئۇرۇش قىلىشقا
بۇيرۇلدۇم. ئۇلار شۇنداق قىلسا، مەندىن
ماللىرى ۋە جانلىرىنى ساقلاپ قالىدۇ، ئەمما
ئىسلامنىڭ ھەققى بولسا ئۇ تولۇق ئىجرا قېلىندۇ،
ئۇلارنىڭ ھېسابى ئاللاھقىدۇر».» [بىرلىككە
كەلگەن ھەدس].

ئاللاھ تائالا ۋە
پەيغەمبەرىمىز مۇھەممەد ئەلە يەھىسسالام
ئەقىدە مەسىلسىنىڭ مۇھىملىقى ۋە
ئاللاھنىڭ قانۇن-شەرئەتلەرىگە بويىسۇنۇشنىڭ
زۆرۈر ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ بەردى. بۇ
مەسىلە ئىنساننىڭ ئىختىيارلىقى بولمايدۇ،
ئۇنىڭ ئىسلام دىننى قويۇپ باشقى بىر دىننى تاللاش،
شۇنداقلا ئاللاھ تائالا ھaram قىلغان ۋە چەكلەگەن
شەيىلەرنى دىن دەپ ئېتىقاد قىلىش ۋە ئاللاھ تائالا
ئۇنىڭ ئۇستىگە يۈكلەگەن
مەسئۇلىيەتنى تەرك قىلىش ئىختىيارلىقى بولمايدۇ.
بەلكى ئۇنىڭ ئىسلام دىندىن ئىبارەت بولغان
ئاللاھنىڭ توغرا دىندا مۇستەھكەم تۇرۇشى
بىكتىلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئاللاھ تائالانى ئىبادەتتە
يەككە-يېڭانە دەپ ئېتىقاد قىلىشى، ئىبادەتتە
ئاللاھقا باشقىنى شېرىك قىلماسلىقى، ئاللاھنىڭ ئەلچىسى
ۋە پەيغەمبەرى بولغان مۇھەممەد

ئەلە بېھىسسالامغا ئىمان كەلتۈرۈشى،
پەيغەمبەر ئەلە بېھىسسالامنىڭ پىرىنسىپىدا
مۇستەھكەم تۈرۈشى، ناماز، روزا، زاكات
ۋە ھەج قاتارلىق ئىبادەتلەرنى ئاللاھ
بۇيرىغان شەكىلدە ئادا قىلىشى تەلەپ
قىلىنىدۇ.

ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد
رەزىيەللاھو ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ:
«ئى ئاللاھنىڭ ئەلچىسى! ئەڭ
چوك گۇناھ قايسى؟ دېسەم،
پەيغەمبەر ئەلە بېھىسسالام: سىنىڭ سىنى ياراتقان
پەرۋەردىگارىڭغا شېرىك
كەلتۈرۈشۈڭ دېدى. مەن:
ئۇنىڭدىن قالسا قايسى؟ دېۋىدىم،
پەيغەمبەر ئەلە بېھىسسالام:
«پەرزەنتىڭنىڭ سەن بىلەن بىرلىكتە
تائام يېيىشىدىن ئەنسىرەپ ئۇنى ئۆلتۈرۈپ بىتىشكەن»
دېدى. مەن: ئۇنىڭدىن كېيىن قايسى؟
دېسەم، پەيغەمبەر ئەلە بېھىسسالام:
«خوشناڭنىڭ ئايالى بىلەن زىنا قىلىشىڭ»

دېدى. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا بۇئايدەنى نازىل قىلدى: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ
إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ
إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَرْثُونَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَاماً ، يُضَاعِفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَيَحْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ، إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا}. تەرجىمىسى:
«ئۇلار ئاللاھقا ئىكىمنىچى بىر مەبۇدىنى شېرىك
قىلمايدۇ، ئاللاھ ھارام قىلغان ناھەق ئادەم
ئۆلتۈرۈش ئىشىنى قىلمايدۇ، زىنا قىلمايدۇ. كىمكى
بۇ گۇناھلارنى قىلىدىكەن، ئاخىرەتتە ئۇ

جازاغا ئۈچرايدۇ. قىيامەت كۈنى ئۇنىڭغا

ھەسىسلىپ ئازاب قىلىندۇ، ئۇ مەڭگۇ

ئازاب ئىچىدە خارلانغان ھالدا قالىدۇ. پەقەت

ئۇلارنىڭ ئىچىدىن (بۇ دۇنيادىكى چېغىدا)

تەۋبە قىلغان، ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى

ئەمەللەرنى قىلغانلارلا بۇ ھالدا قالمايدۇ»

[سۈرە پۈرقان 69-68-70- ئايەتلەر].

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان

ئايەت-ھەدىسىلەردە ئاللاھ تائالانى

يەككە-يىگانە دەپ ئېتىقاد قىلىش، ئىبادەتنى

ئاللاھ ئۈچۈن خالىس قىلىش، نامازنى بەرپا قىلىش، زاکات

بېرىشتەك ئىشلارغا بۇيرىسا، ناھەق ئادەم ئۆلتۈرۈش

ۋە زىنا قىلىشتەك ئىشلارنىڭ ھاراملىقى ئالاھىدە

تەكتلىنىدۇ.

مۇسۇلماننىڭ ئاللاھقا

شېرىك كەلتۈرۈشى، زىنا قىلىشى، ئوغۇرلۇق

قىلىشى، ھەقسز ئادەم ئۆلتۈرۈشى، ھاراق-شاراپ

ئىچىشى، جازانخورلۇق قىلىشى، قىمار ئويىنىشى، ھەققەت

ئۈچۈن ھەق سۆز قىلماسلىقى، كۈنده ئادا

قىلىنىدىغان بەش ۋاخ نامازنى تەرك قىلىشى، مال-مۇلکى

تۇرۇپ زاکاتنى ئادا قىلىشتىن باش تارتىشى، بېجرىم

ۋە مۇقىم تۇرۇپ رامىزان ئېبىدا روزا

تۇتۇشنى تەرك قىلىشى، ئۆمرىدە بىر قېتىم

ھەج ئىبادىتىنى ئادا قىلىشقا قادر بولۇپ تۇرۇپ ھەج

قىلىشنى تەرك قىلىشى قاتارلىق ئىشلارنى سادر قىلىشى توغرا بولمايدۇ.

دېمەك؛ ئىسلامدا ئېتىقاد

ئەركىنلىكى بولمايدۇ. بەلكى ھەر بىر كىشىنىڭ توغرا

ئېتىقادتا بولىشى ۋە ئاللاھ تائالا چەكلگەن

ئىشلارنى تەرك قىلىشى زۆرۈر بولىدۇ. شۇنداق، ئىنسان ئۈچۈن ئاللاھ تائالا مۇباھ قىلغان (يەنى قىسا دۇرۇس بولىدىغان) ئىشلاردا، مۇستەھەب دەرىجىسىدىكى ئەمەللەردە قىلىش ياكى قىلاماسلىق ئىختىيارلىقى بولىدۇ. ئۇ ئىشلارنى خالسا قىلىدۇ، خالىمسا قىلمايدۇ.

ئەمما ئاللاھنىڭ دىندا بېكىتىلگەن پەرز-ۋاجىپ ئەمەللەرنى قەتىي ئورۇنداش تەلەپ قىلىنغاندەك، ئاللاھ تائالا ھارام قىلغان ئىش-ھەركە تەردىن دەرھال قول ئۇزۇشى لازىم بولىدۇ.

ئىنساننىڭ كومىنېست، يەھۇدىي ياكى خристىيان، بۇتىپەرس ياكى ئاتەش پەرس قاتارلىق باىلە ئەقىدىلەرنى ئېتىقاد قىلىش ئىختىيارلىقى يوق، بەلكى ئۇ كىشى قاچانكى، مۇرتەد ياكى يەھۇدىي، خristian ياكى ئاتەش پەرس ياكى كومىنېست بولىدىكەن شۇ ۋاقتىتا ئۇ كاپىر بولىدۇ. بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا، شۇ يۇرتىتىكى مؤسۇلمان رەھبەرلىرى ئۇنىڭغا تەۋبە قىلىش پۇرستى بېرىش بىلەن بىرگە، ئۇنىڭ تەۋبە قىلىپ ھەق دىنغا قايتىشنى تەلەپ قىلىدۇ. ئەگەر تەۋبە قىلىپ ھەق دىنغا قايتىسا ئامانلىق بېرىلىدۇ، ئۇنداق بولمىغاندا ئىسلام دىننىڭ جىنايى ئىشلار قانۇن پىرىنسىپى روھى ئاستىدا (يەنى بۇ ھۆكۈم كىشىلەر تەرىپىدىن ئەمەس بەلكى ئىسلامى ھاكمىيەت ئاستىدا ئىجرا قىلىنىدۇ) ئۇنى ئۆلتۈرۈش ۋە مال-مۇلکىنى مۇسادىرە قىلىش توغرا بولىدۇ. بۇ ھەقتە

پەيغەمبەرئەلە يەھىسالام مۇنداق
دېگەن: «دىنىنى
ئۆزگەرتکەن كىشىنى ئۆلتۈرۈڭلار.»
[بۇ خارى رىۋايتى].

كىمكى
ئۆزىنىڭ مۇقەددەس ئىسلام دىنىنى
ئۆزگەرتىپ، ياراتقۇچى ئاللاھقا كاپىر بولىدىكەن،
ئەگەر ئۇ ھەقىقەتكە قايتىپ
تەۋبە قىلمسا، ئۇنى ئۆلتۈرۈش
ۋاجىپ بولىدۇ.

يۇقىرىقى سۆزلەردىن
شۇ مەلۇم بولىدىكى، مۇسۇلماننىڭ
ھەقىقەتنى تاشلاپ، باتىلغا ئېسىلىش ئىختىيارلىقى قەتئى
بولمايدۇ. بەلكى باتىلنى تەرك قىلىپ
ھەقىقەتنە مۇستەھكەم تۈرۈشى
لازىم بولىدۇ. مۇسۇلماننىڭ باشقىلارنى ياخشىلىققا
بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسىشى، ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن
باشقىلارغا نەسەھەت قىلىشى، ئاللاھنىڭ دىنسىغا
دەۋەت قىلىشى، ئاللاھ تائالا ھaram قىلغان ئىشلاردىن
ئۆزىنى ۋە باشقىلارنى ئاگاھلاندۇرۇشى،
كىشىلەرنى ئاللاھ ھaram قىلغان نەرسىلەرنى تەرك قىلىشقا
چاقىرىشقا تارلىق ئىشلارنىڭ
ھەممىسى ھەربىر مۇسۇلمان كىشىگە ئۆز تاقتى
بويىچە بىكتىلىنىدۇ. تۈگىدى.

[شەيخ بن باز
رەھىمەھۇللاھنىڭ نۇرۇن
ئەلەردەرب پىروگراممىسى پەتۋالرى 1-توم
313-311-بەتلەرگە قارالسۇن].

ئاللاھ تائالا ھەممىدىن
تۈغرسىنى بىلگۈچىدۇر.